



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3072/2017
08.02.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића и Лидије Ђукић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Новица С. Митић, адвокат из ..., против тужених Републике Србије, Високи савет судства, Министарство правде РС, Основни суд у Лебану, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Лесковцу и "ББ", кога заступа законски заступник ВВ из ..., чији је пуномоћник Властимир Симоновић, адвокат из ..., ради поништаја одлуке, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3698/17 од 20.09.2017. године, у седници већа од 08.02.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3698/17 од 20.09.2017. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Лесковцу П 196/16 од 13.04.2017. године, у ставу 1. изреке, одбија се тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди према туженим да је ништавно и без правног дејства решење Основног суда у Лебану о досуђењу непокретности И 117/05 од 29.01.2008. године као и све правне последице почев од доношења решења па убудуће, као и да је ништаво и без правног дејства неправноснажно решење Основног суда у Лебану о предаји у својину и државину купцу "ББ" из ..., непокретне имовине која је била својина извршног дужника "ГГ" из ... И 117/05 од 28.02.2008. године, као неоснован. Ставом 2. изреке се одбија тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је тужилац на основу стеченог законског права прече куповине власник кп. ... у површини од 1.29.98ха уписане у лн. бр. ... КО ... са управном зградом у кругу и магацином са управом укупне површине 631м², гаражом површине 245м² и портирницом површине 17,28м² са плацем преосталим на делу кп. број ..., осим зграде пекаре и војног магацина, што су тужени дужни солидарно признати тужиоцу у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом извршења као неоснован. Ставом 3. изреке, одбија се захтев тужиоца којим је тражио да се наложи друготуженом "ББ" ... да се са свим лицима и стварима исели из непокретности и објекта наведених у ставу 1. изреке у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом извршења, као неоснован. Ставом 4. изреке, одбија се захтев тужиоца којим је тражио да се наложи Служби за катастар

непокретности Лесковац, Одсек у ... да изврши упис свих непокретности у јавне књиге, а које су наведене у ставу 2. изреке пресуде у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом извршења као неоснован. Ставом 5. изреке, тужилац је обавезан да плати трошкове поступка у износу од 622.475,00 динара и то првотуженом 172.500,00 динара, друготуженом 213.425,00 динара, те таксу на тужбу и одлуку од 236.550,00 динара све у року од 15 дана по пријему пресуде под претњом извршења.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 3698/17 од 20.09.2017. године, одбија се као неоснована жалба тужиоца и потврђује пресуда Вишег суда у Лесковцу П 196/16 од 13.04.2017. године.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је тужиочева ревизија неоснована.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју овај суд пази по службеној дужности, нити је у поступку пред другостепеним судом учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 8. ЗПП, на коју указује ревизија.

Према утврђеном чињеничном стању, у поступку извршења пред Општинским судом у Лебану, по предлогу за извршење радника "ГГ" из ... као извршних поверилаца против тог предузећа као извршног дужника донето је решење о извршењу И 334/04, а потом и И 1567/03, ради наплате новчаног потраживања, а све на основу правноснажне пресуде истог суда П1 286/03 и то пописом и продајом целокупне имовине поменутог предузећа као извршног дужника. Поступајући по предлогу извршних поверилаца из поменутих предмета општински суд је тражио да се упише забележба у јавним књигама њиховог потраживања што је Републички геодетски завод – Служба за катастар ... учинио решењем од 16.04.2004. године. Како се тужилац у ранијим парничним и извршним поступцима јављао као пуномоћник радника предузећа, то је исти, с обзиром да му хонорари нису били исплаћени добио пресуду на основу признања према дужнику "ГГ" П 431/04 од 19.05.2005. године којом се дужник обавезао да му исплати одређене новчане износе. Како дуговање по тој пресуди није било плаћено, тужилац је поднео предлог за извршење против наведеног дужника који је усвојен решењем о извршењу И 965/05. Након тога, тужилац је поново поднео предлог за извршење са истим новчаним износом који му се дугује, па је суд донео још једно решење о извршењу И 22/06 од 04.01.2006. године са истим новчаним износима као у раније поменутом извршењу. Списи предмета И 596/05 и И 22/06 су потом спојени списима предмета И 117/05. По решењима о извршењу тужилац није тражио забележбу права потраживања у јавним књигама на непокретностима дужника ради обезбеђења својих потраживања нити је извршни суд поступајући по његовим предлозима за извршење донео решење о забележби. У току извршног поступка у предмету И 117/05, а у поступку јавне продаје непокретности извршног дужника "ГГ" ... и то локала, управне зграде и осталих објеката, као и катастарске парцеле на којој се

налазе ти објекти, тужиоцу је у више наврата од стране суда исплаћиван одређени новчани износи, па му је тако 02.10.2005. године исплаћено 200.000,00 динара, 27.07.2005. године 50.000,00 динара, 30.01.2008. године 157.000,00 динара с тим што је тај износ умањен за 47.725,00 динара ради измирења његовог потраживања у предметима И 9/07 и И 42/07. Што се тиче продаје непокретности извршног дужника, поменуте управне зграде и других објеката са парцелом на којем се исте налазе у поступку јавне продаје одржане 29.01.2008. године суд је констатовао да је највећу цену понудио "ББ" из ... и то 6.010.000,00 динара, а потом по истеку 10 минута и објавио да ни један други понудилац није дао већу цену, да би након тога суд наведену непокретност досудио као купцу "ББ". По доношењу решења на записнику о досуђивању непокретности купцу, поверилац односно овде тужилац је тражио да се непокретност њему уступи по истој цени. Иза тога суд доноси посебно решење о досуђењу и предаји непокретности купцу "ББ" из ... 22.02.2008. године, а дана 28.02.2008. године и решење којим се непокретност предаје у својину и државину купцу "ББ" из Извршни суд је 10.03.2008. године донео решење о намирењу, а по списку и износима који су саставни део тог решења тужиоцу је исплаћен сразмеран износ од 109.275,00 динара.

Тужилац у овој парници сматра да је у поступку извршења односно принудне продаје непокретности извршног дужника он као извршни поверилац имао право прече куповине, те да је извршни суд био дужан да му непокретност досуди под истим условима као купцу непокретности "ББ". Како је суд поступио другачије то је повређено његово право прече куповине, те је и одлука суда о досуђењу и предаји непокретности ништава, што он тражи да се у овом поступку утврди, а као последица тога је и коришћење његовог права прече куповине, те по том основу стицање својине на непокретностима које су биле предмет јавне продаје и његово право на државину истих, односно обавеза трећих лица да се из непокретности иселе.

Тужилац, како то из наведеног произилази, у парници свој тужбени захтев темељи на тврдњи да је извршни суд при јавном надметању за продају непокретности на рочишту у поступку пропустио да му омогући коришћење пречег права куповине које је он имао по члану 117. став 1. Закона о извршном поступку ("Службени гласник РС" 125/04) који се примењивао у поступку. Због пропуста суда повређено му је право прече куповине што даље узрокује ништавост судских одлука које су у том поступку донете. Међутим, исти закон је у члану 126. став 6. предвидео правни пут и правно средство за преиспитивање поступка који претходи доношењу решења о предаји непокретности кроз жалбу на то решење. У тој жалби се могу износити сви разлози који се односе на претходни поступак укључујући и решење о досуђењу као и сам поступак јавног надметања. Отуда је правилан став нижестепених судова да се у посебној парници не може истичати захтев за ништавост решења која су донета у поступку продаје непокретности, односно судских одлука. Члан 103. ЗОО, на чијој примени је тужилац инсистирао у парници, а и у ревизији, регулише питање ништавости уговора који је противан принудним прописима, јавном поретку и добрим обичајима, дакле, односи се на ништавост правног посла, а у то не спадају судске одлуке. Одлука суда може се преиспитивати само у за то прописаном поступку од стране надлежног суда. Самим тим произилази да је правилна одлука нижестепених судова којом је одбијен тужиочев захтев да се у парници утврђује ништавост наведених судских решења. С обзиром да је тужилац своје право прече куповине могао да истиче у поступку јавног надметања за продају непокретности и да је резултат

тог поступка решење о досуђењу, а потом предаја непокретности, како у конкретном случају тужилац нема ни једно од тих решења у своју корист, он не може ни бити власник спорних непокретности, те је и његов другопостављени захтев који се односи на утврђивање права својине, те да му се непокретност преда, неоснован.

С обзиром ни да се осталим наводима из ревизије не доводи у сумњу правилност нижестепених одлука, то је и одлучено као у изреци на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа
судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић